

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali res ni možno doseči, da bi politične oblasti slovenskim občinam slovenski dopisovale?

Veliko smo si že prizadevali, da dobi slovenski jezik tudi pri političnih oblastih veljavo, in da se odpravi nenaravna navada, da se pošiljajo slovenskim županom, neznaočim nemškega jezika, nemški dopisi.

20. junija 1880 stavili so v 10. seji deželnega zbora štajerskega dr. Šuc in drugovi vprašanje na c. kr. namestnika: „ali je visoka vlada voljna za to skrbeti, da se bo v slovenskem delu Štajerske s strankami slovenske narodnosti v uradu ustno in pismeno občevalo slovenski?“

Na to odgovoril je c. kr. namestnik baron Kübeck v 17. seji: „Moram reči, da mi je v teku 10 let — če se dobro spominam — samo jeden slučaj znan, da je od političnega upravnega urada stranka na slovensko ulogo dobila nemšk odlok, da pa je v tem jedinem slučaju prva inštanca dobila nalog, takoj po obstoječih naredbah se ravnati.“

Te besede so jako zanimive. C. kr. namestnik oziral se je samo na slučaje, v katerih je došla pritožba proti postopanju c. kr. okrajnih glavarjev na drugo inštanco. Tacih pritožeb došla pa je samo jedna in to v desetih letih! Kdo se bo torej čudil, če je prepričan, da se nam Slovencem v narodnem, v jezikovnem oziru najbolj godi? „Kajti, če bi se jim v posameznih slučajih krivica godila, gotovo bi se pritožili, a ti se ne pritožujejo, ergo se jim krivica ne godi,“ tako bo sklepal.

Krivica se nam sicer godi, ali da se ne pritožujemo na više inštanca, krivo je naše slabo postopanje, katero je tako, kakor da bi mi ne imeli ni jednega moža, kateri je znan v pravu, ter torej ve, da more iskati pravico pri drugej, tretjej inštanci, če mu jo prva ne da!

Koliko slovenskih občinskih odborov je sklenilo slovenski uradovati, prijavilo ta svoj sklep c. kr. okrajnim glavarjem, ter jih prosilo, naj jim odslej v

slovenskem jeziku dopisujejo, in naj jih ne mučijo z nerazumljivo nemščino! Do zdaj nam ni znan slučaj, da bi se ti ozirali na take prošnje. Še manj pa nam je znan slučaj, da se je občinski odbor obrnil na višjo inštanca, ter prosil od te pomoči. Celo naše postopanje je torej nekako boječe, brez vse energije, brez odločnosti in vztrajnosti, brez katerih pa nikakor ne moremo priti do zmage.

Jaz ne morem razumeti, zakaj se pri nas nič ozir ne jemlje na to, kako postopajo drugi slovanski narodi, da se ravnamo po njihovem vzgledu. Saj naš boj za ravnopravnost je povsod jednak. Treba, da se postavi mesto slovenskega na pr. česki, ali naspotno, drugo pa ostane povsod jednako. Koliko na slabšem so bili na pr. do pred kratkim Čehi in Poljaci v Šleziji; sedaj so pa že na boljšem kakor mi, ker postopajo jako odločno in se poslužujejo vseh sredstev, katera jim podajajo postave. Tako so na pr. občinski predstojniki v oderberskem okraji v decembru pr. l. skupno prosili c. kr. okrajnega glavarja, da se jim naj zanjeprej vsi uradni dopisi pošiljajo v poljskem jeziku. „Ne dolgo sem,“ — tako so navajali — „imamo pravico uloge na oblasti v nam razumljivem jeziku ulagati, mej tem, ko še uradne dopise, kakor prej, dobivamo v nerazumljivem jeziku.“ Okrajni glavar jim je odgovoril, da tega ne sme, brez da mu to naroči višja oblast. Na to so se obrnili ti kmetski predstojniki na c. kr. namestnika šlezjskega. — Na Moravskem pride vsak čas kaka deputacija k c. kr. namestniku, da, celo na Dunaj pred ministre, da prosijo, naj se v tem ali onem slučaju ravnopravnost izvede.

Mi pa? — Mi pričakujemo vse od naših poslancev, sami pa dremijemo in spimo. Naša inteligenca še dozdej ni razumela svoje važne naloge, da prevzame vodstvo v tem našem boji za veljavo slovenskega jezika, da spravi v naše postopanje nekako organizacijo, nekako centralizacijo, kakor to pri Čehih, Poljaci njihova inteligenca dela.

Mi imamo za seboj narod probujen, ki gre z navdušenjem v boj za pravice svoje, ali inteligenca

ni vredna tega naroda! Poslali smo v boj naše občinske odbore, da so sklenili slovenski uradovati. Ko je pa treba bilo, da idemo do druge, do tretje inštanca, da prisilimo spodnje urade k slovenskemu uradovanju, popustili smo neučene naše kmetske predstojnike sramotno na cedilu; sami neso mogli poslužiti se pravnih sredstev, in celi ta boj končal se je za nas s sramotnim pobitjem.

Vlada ima najboljšo voljo, da pomaga vsem narodnostim do ravnopravnosti, a če jej mi sami posameznih slučajev ne naznamo, v katerih se nam krivica godi, in je ne prosimo pomoči, ne more niti verjeti, da se nam res krivica godi. Dokaz temu so besede, katere je govoril grof Taaffe v državnem zboru 5. t. m., odgovarjajoč pritožbam rusinskega poslanca Kulačkovskega: „Če je res, da se politične oblasti ne ravnajo po predpisih, določujočih, kako se ima ustno ali pismeno v jeziku dotičnih narodnostij, občeovati, moram to zelo obžalovati, in zatrjujem, da se bo vse, kar se od vladine strani storiti more, v tem oziru storilo. Jaz bi le **prosil**, naj se mi **posamezni slučajji**, v katerih politične oblasti ravnopravnost žalijo, **naznanijo**, kajti jaz moram za to skrbeti, da se postave in naredbe izvršujejo. Jaz se ne bodem obotavljaj, da odpravim tako ravnanje, kajti ravno meni bi se tako ravnanje spodnjih oblastij — kar pa nikakor ne morem verjeti, dokler se mi potrebni podatki in posamezni slučajji ne prijavijo — dozdevalo nepravilno. Vsaj si je vlada stavila nalogo, da skrbi, da narodi svoje pravice morejo uživati, in da se noben narod ne stiska.“

Vsak, kdor čita te besede, vidi takoj, da je grofu Taaffeju resna volja izvesti ravnopravnost, ali da je dosedaj trdno prepričan, da jo spodnje politične oblasti ne skrunijo, ter **prosi**, naj se mu taki slučajji naznanijo.

Torej smemo vendar upati, da bodo došli časi, ko bode pri c. kr. okrajnih glavarjih slovenščina došla v milost. Ali gibati se nam bo treba, delati

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Pečorinov dnevnik.

II.

Knežna Mary.

26. junija.

(Dalje.)

— In odpravila sva se, nadaljeval je Grušnicki: — uzela sva seboj puško, nabasano s slepim patronom, da bi ga malo postrašila. Do dveh čakala sva na vrtu. Naposled prišel je, Bog vedi od kod, samo ne iz okna, najbrž zkozi vrata za stebrom — skočil je z balkona... Taka je ta knežna!... a... Sedaj pa naj še kdo verjame tem moskovskim gospodičinam! Hotela sva ga prijeti, a kakor zajec zbežal je v grmovje; sedaj sem pa ustrelil za njim.

Poslušalci Grušnickega mu tega neso hoteli verjeti.

— Vi tedaj ne verjamate tega? nadaljeval je: jaz vam dam svojo častno besedo, da je vse to resnica, za dokaz povem vam ime tega gospoda.

— Povej, povej, kdo je! razlegalo se je od vseh strani.

— Pečorin, odgovoril je Grušnicki.

Ta trenutek povzdignil je oči — jaz sem stal v durih njemu nasproti; silno je zarudel. Stopil sem k njemu in rekel mu s trdim glasom.

— Prav žal mi je, da sem prišel še le, ko ste že potrdili s svojo častno besedo najnesramnejše obrekovanje: moja navzočnost otela bi vas bila te neizmerne podlosti.

Grušnicki skočil je s svojega stola in pihal je od jeze.

— Prosim vas, prekličite takoj svoje besede, nadaljeval sem z istim glasom, vi dobro veste, da ste si to izmislili sami. Jaz mislim, da ne zasluži knežnina ravnodušnost k vašim dostojinstvom takega

maščevanja. Pomislite: če ne prekličete svojih besedij, nemate več pravice šteti se za poštenega človeka, in postavite svoje življenje v nevarnost.

Grušnicki stal je pred mano silno razburjen, in gledal je v tla. A borba vesti s samoljubjem ni trajala dolgo. Dragonski stotnik, ki je sedel poleg njega, sunil ga je s komolcem. On se je stresel in odgovoril krepko, ne da bi bil povzdignil oči:

— Milostljivi gospod, kadar jaz kaj govorim, vselej prej dobro premislim in sem pripravljen isto vsakokrat ponoviti... Ne bojim se vaših groženj in pripravljen sem na vse.

— Poslednje ste ravnokar pokazali, odgovoril sem mu hladno ter prijel sem za roko dragonskega stotnika in odpeljal ga iz sobe.

— Kaj hočete? vprašal me je stotnik.

— Vi ste prijatelj Grušnickega, najbrž boste tudi njegov sekundant. Stotnik poklonil se je jako važno.

— Uganili ste, odgovoril je: — mene veže tudi dolžnost biti mu za sekundanta, ker se razza-

nam bo treba. „Slovensko politično društvo“ ima namen, da vodi slovenski narod na Štajerskem v boji za veljavo slovenskega jezika. Torej „hic Rhodus, hic salta!“

Narodni predstojniki, ki so že jedenkrat sklenili slovenski uradovati, ali katerih želja je, da dobivajo od oblastij slovenske dopise, naj takoj, ko jim pride kak nemšk dopis, vrnejo ga ter priložijo prošnjo, da se jim ta dopis pošlje v slovenskem jeziku. Če se njihovej prošnji ne ustreže, ali jim pride celo zapoved, da ga morajo v nemškem jeziku sprejeti in sami c. kr. oblastim nemško dopisavati, tedaj naj se takoj obrnejo na odbor „slovenskega političnega društva“ v Mariboru, kateri jim naj napravi pritožbo ali priziv na višjo oblast, saj to nas prosi minister Taaffe! Odbor pa naj tudi sam se pobrine, da izve takove slučaje, saj ima v vsakem okraji svoje zastopnike, ter takoj, sua sponte, priskoči dotičnemu občinskemu odboru na pomoč, ter mu pokaže potrebno postavno sredstvo. Če je treba kakih kolekov, naj se ti poravnajo iz društvene blagajne. Če bo umestno, naj se pošlje deputacija predstojnikov ali k namestniku v Gradec ali na Dunaj k ministru, in stroške, katere bi taka deputacija napravila, naj plača tudi društvena blagajna.

Mi ne moremo zahtevati, da naše občine ali celo dotični predstojnik take stroške prenaša. To je boj za narodove pravice, in narod bode radovoljno prevzel take stroške na svoje rame s tem, da obilno pristopa k „slovenskemu političnemu društvu.“

Dobro bi bilo, če se v „Slovenskem Gospodarju“ obrne odbor „slovenskega političnega društva“ v posebnem oglasu na slovenske predstojnike, jim razloži te besede Taaffejeve, njegovo prošnjo, mu naznaniti slučaje, v katerih se c. kr. oblasti ne držijo ravnopravnosti, ter da naj se v tacih slučajih obrnejo do odbora, kateri bode potrebno nemudoma poskrbel.

Daj Bog, da „Slovensko politično društvo“ razume svojo nalogo ter v tem slučaju postopa odločno: in zmaga je naša! I. D.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. marca.

V budgetni debati **državnega zbora** prišel je v sredo v obravnavanje drugi oddelek naučnega budgeta, „bogočastje“. K naslovu 10. „potrebšine verskega zaklada“ oglasili so se proti njemu Wickhoff, Ozarkiewicz; zanj pa Kowalski, Lienbacher in Kulaczkowski. Wickhoff je proti temu, da se graščini Garsten in Gleink prepustiti škofu linškemu, katerega dotacija bi s tem narastla od 12.600 gld. do 22.455 gld. Ob enem napada govornik škofa kot strastnega bojevnika za predprave duhovniške; njegove pastirske liste imenuje volilne manifeste, s katerimi se seje mej ljudstvo sovraštvo, prepir in jeza. Govornik se popne celo do izreka, da se v Gorenjem Avstrijskem iz prižnice ljudstvu uceplja surovost, neprijateljstvo in obrekovanje, za kar ga pa predsednik pokliče k redu, ker je ta njegov izrek razžaliven za vso čč. duhovščino.

ljenje, ki ste ga prizadeli njemu, tiče tudi mene, kajti jaz sem bil z njim po noči, pristavil je in poravnal svoj neukretni život.

— A tedaj sem vas udaril tako nerahlo po glavi? . . .

Obledel je; skrita jeza pokazala se mu je na obrazu.

— Še danes pošljem k vam svojega sekundanta, pristavil sem uljudno, kakor bi ne bil opazil njegove jeze.

Pred gostilnico srečal sem Verinega moža. Zdi se mi, da me je čakal.

Vesel prijel me je za roko.

— Plemeniti mladi človek, rekel je s solzami v očeh: — vse sem slišal. Kakšen surovež! nehvaležnež! . . . Potem jih pa vabi v pošteno hišo. Hvala Bogu, da nemam hčera! Hvaležna bo vam ona, za katero postavite življenje v nevarnost. Bodite prepričani, da bom molčal vse do konca. — Jaz sem bil tudi mlad, in služil sem v vojni službi: dobro vem, da se v take stvari ni utikati. Z Bogom!

Kowalski opozarja bogočastno upravo na to, da grško katoliška cerkev že dolgo časa nema svojega metropolita ter vpraša, zakaj da je moral prejšnji rezignirati. Lienbacher polemizuje z Wickhoffom, ter ugovarja, da bi bili mi v Avstriji tako daleč odzad, da bi se inozemstvo moglo pomilovaje na nas ozirati; ako se pa baš pohvalno ne izraža o nas, naj pomisli levica na oni izrek imenitnega moža Nemčije (Bismarcka) o njihovej stranki („Herbstzeitlosen“), potem lažje najde uzrok temu Poslanec Pflügl odbija gorko in odločno napade prvega govornika na škofa linškega ter imenuje njega izraze neizrekljive.

V budgetnem odseku obravnavala se je vladina predloga o gališkem zemljiščno-odveznem zakladu. Poročevalcem izvoljen je bil Zeithammer, kateri je zahteval, da se dotično poročilo gališkega deželnega odbora razdeli mej ude odseka. — Postava o pokritju finančnega deficita se vsprejme. Plenar zahteva od finančnega ministra, da naj mu oznani sedanje stanje blagajničnih preostankov. Minister Dunajevski pravi, da to ne bi bilo shodno, ker bi se sicer lahko preračunili dal čas, ko bo treba zopet apelirati na denarni somenj. Na to se odobri zahtevani naknadni kredit naučnega ministerstva.

Vnanje države.

V pristanišči v **Raveni** prijeli so človeka v tem hipcu, ko se je ukrcal v trabakelj, da bi se popeljal v Reko. Ujetnik se zove Isurum, pravi, da je v Spljetu rojen, ter je skušal, ko je bil zasačen, uničiti svoja pisma. Listi govore, da je ta pripor z zvezi s tržaško bombino zadevo. Isurum pisal je iz zapora pismo do avstrijskega konzula v Raveni.

Rumunska kamora vzprejela je postavni načrt o izdaji 15 milijonov rente, namenjenih za fortifikacije. Minister Sturza predložil je te dni ta načrt še senatu v odobrenje. „Romanul“ pravi o tej zadevi, da jej ni treba ni doma ni v inozemstvu pripisovati drugega pomena, kakor ga ima. Ta naredba namerava jedino le brambo dežele; to da se razvidi tudi iz govora ministra-prvosednika, kateri je prošil kamoro, da naj votira samo 15 milijonov, in ne 30, kakor je predlagal odsek kamore. — Senatu predložila se je tudi pogodba o izročitvi, sklenjena z Nizozemstvom. Kamora je potrdila konzularno pogodbo z Severno Ameriko.

Dosedanji vojni minister **pruski**, general pl. Kameke, predal je svojo ostavko, katero je cesar vsprejel ter mu pri slovesu podelil križ in zvezdo velikih komturov bišnega reda Hohenzollerejev. Naslednikom njegovim imenovan je general liutenat Bronsart pl. Schellendorf, še le 52 leten mož, velike zgovornosti in energije.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov 6. marca. [Izv. dop.] Sloga ljubljanskih mestnih in drugih narodnih učiteljev spravila je gospoda bivšega nadzornika Simo v tako jezo, da v vsakem mesečnem svojem listu že skoro jedno leto sem kar rohai. Nikjer in tudi nikdar neso mu učitelji dali povoda, da bi se udali gospodu bivšemu nadzorniku v polemiko, a urednik „Laib. Schulztg.“ ne ve, na kom bi odslej ohlajeval svojo jezo, odkar mu kot bivšemu nadzorniku ni več moči še toliko majhno peščico učiteljev skupaj spraviti, da bi slavni „krain. Landesl. Verein“ mogel imeti svoj letni občni zbor. Revež žuga: „es wird nichts vergessen bleiben“ — — —

Revež! veseli se, da nema hčera!

Podal sem se naravnost k Wernerju, dobil sem ga doma, dopovedal mu svoje odnošaje k Veri in knežni, in govor, iz katerega sem zvedel nakane teh gospodov — da bi me radi imeli za norca. A sedaj prestopila je stvar meje šale; oni pač neso pričakovali, da se bo tako izšlo.

Doktor je bil brž pripravljen biti mi za sekundanta; objavil sem mu nekatere pogoje, katere naj stavi: zahtevati mora, da se zvrši vsa stvar kolikor se da tajno, kajti pripravljen sem vselej umreti, a ne maral bi zaradi tega neumneža spriditi vse svoje bodočnosti.

Potem odšel sem domov. Čez jedno uro vrnil se je doktor od svoje ekspedicije.

— Našel sem pri Grušnickem dragonskega stotnika in še nekega družega gospoda, čegar imena ne vem. Nekaj časa obstal sem v sprednjem sobi, da sem sezul svoje površne šolae. Pri njih je bil strašen šum in prepir. . . „Nikakor ne sprejem vašega predloga,“ govoril je Grušnicki: „on me je

zviija se na vse strani, kakor mačka, če ji kdo na rep stopi, — a iz vsacega poziva bolj jasno vidimo, da „Laib. Schulztg.“ in g. Sima kot njeni urednik bijeta že smrtni boj za obstanek. Milovali bi radi Simo, — saj je res usmiljenja vreden — da ima ta gospod mej svojimi tovariši tako malo somišljenikov, a iz njegovih spisov veje povsod in na vsakega skoraj izmej narodnih učiteljev tako strastno sovraštvo, hrepenenje po maščevanju, da mislimo v soglasji z učitelji ljubljanskimi govoriti, ako jim svetujemo, vseh provokacij omenjenega gospoda ogniti se.

Ako dodajemo, da g. Sima celo postavo narobe obrača, ker v — — 25. Jänner 1883 Nr. 2 „Briefkasten“ pod „— — r in G“ pišo: „Lesen Sie den Erlass vom 19. Dezember 1874, und Sie werden finden, dass Wandfibel gar nicht vorgeschrieben sind. . . Ein guter Lehrer arbeitet auf der Tafel vor und lässt sich von der Fadenscheinigkeit nicht ins Schlepptau nehmen — — —!“ nasprotno g. učitelje poučuje, značili smo Simo dosti.

Z Bleda 8. marca. [Izv. dop.] Dasi je Bled daleč sloveč, vender se redko kdaj bere o njem po novinah. Vsaj se pa tudi mi ne ukvarjamo Bog ve kaj s politiko, a domače stvari pa uredimo mej sabo „tók al' tók“. Po zimi nas pač malo zdrami kak zunanji prijatelj drsanja, če jezero dobro zamrzne. Tudi domača ženska in moška mladina se ne tvega tega veselja. A letos smo se ga pač tvegati morali, ker je bilo toliko ledu, da smo za silo napolnili ledenice z njim. A če tudi je letos sicer navadno razveseljevanje izostalo, smo pa imeli vender to, da smo dobili pred 14 dnevi novega čast. gosp. župnika, katerega smo z veseljem pozdravili in je bil inštaliran v nedeljo teden v pričo mnogobrojnega ljudstva ne le iz domače, nego tudi iz sosednih fará Bog ga nam ohrani mnoga leta! — Ozivlja nas pa letos tudi še ta vesela novica, da nas bo naš presvitli vladar osrečil s svojim pohodom. Potruditi se moramo na vso moč, da ga dostojno počastimo ter mu pokažemo, kako iz srca udan je svojemu očetu gorenjski kmet.

Nekateri gospodje pri nas hote ustanoviti „požarno branbo“. Ta rastlina raste rada le bolj na peščenih tleh in se da torej le na peščena tla z uspehom presaditi. Zato pa ima ta ideja tudi mnogo nasprotnikov. Pri nas sicer ni največji nasprotnik: voda, kakor baje v Radovljici, nego — financminister. Zato dvomimo, da bi bilo iz te moke kaj kruha. — Pa še nekaj. Pri nas se že več let bije boj za — pošto. G. Mallner namreč, v čegar hiši je bila do sedaj, bi jo rad dobil, a ne more lahko do živega sedanjemu občespoštovanemu g. poštarju. Ker se je pa ta vender že naveličal vednih nasprotovanj, sklenil je preseliti pošto iz dosedanje luknje v dostojne in lepe prostore v „H. Ehrenhaus“. Ko je pa g. Mallner to zvedel, je poslal okoli nemško prošnjo v podpis, da naj bi pošta ostala še v njegovi hiši.

Mislil je na njo podpise menda tako dobiti, kakor so se dobivale pri slavni (!) volitvi za slavno (!) Vesteneckovo kupčijsko zbornico. In res jih je

javno razžalil, to je vse drugače. . .“ — „Kaj to tebe briga?“ odgovoril je stotnik: „bom že jaz vse uredil. Bil sem že za sekundanta pri petih dvobojnih in dobro vem, kako se mora prirediti to. Prosim te, ne utikaj se vmes. Tudi ne bo nikaka škoda, če ga malo ostrašimo. A čemu se radi tega izpostavljaš nevarnosti? . . .“ Ta trenutek stopil sem notri. Vsi so omolknili. Naši dogovori trpeli so dolgo; naposled smo pa tako sklenili: kakih pet vrst od tod je globok propad; tje pojdejo zjutraj ob štirih, midva pa za njimi pol ure pozneje. Bila se bosta na šest korakov — tako zahteval je Grušnicki sam. Ubiti — pade na račun Čerkesov. Poslušaj, kaj jaz sumim: da so premenili svoj prvotni načrt, in hočejo nabasati kroglo samo v samokres Grušnickega. To bi bil umor, a v vojnem času, zlasti v azijskeji vojni dovoljene so zviijače. Grušnicki je baje malo poštenejši nego njegovi vojni tovariši. Kaj mislite, ali jim hočeva povedati, da so nama znani njih naklepi?

(Dalje prih.)

nekaj dobil. A kakošnih?! Dovolj jih karakteri ziram, če povem, da so podpisavale deklet v imenu taci gospodarjev, ki ne dobe morebiti vse leto ne jedne dopisnice. Tudi šolarčki so podpisavali. Za nekoga vrtnarskega pomagača, ki pa služi nekje na Dolenjskem, je pa podpisala njegova sestra. Sploh ni dobil podpisov niti od tukajšnjih veljavnih mož, ne od županij, ne od farnih uradov in ne od šol. Le par osebnih, ne tu bivajočih prijateljev mu je podpisalo. Nazadnje smo pa še v „Narodu“ brali, da je še nekaj tistih „ujetih ptičev“ preklicalo svoje podpise, ker so vsi prepričani, da bi tako uljudnega in natančnega poštarja ne dobili lahko, kakor je sedanj. Torej je ta prošnja pala v — vodo, ker je bil letos pri nas preslab led na jezeru, da bi se toliko ljudi po njem drsalo. J eden bi se pa že lahko!

Domače stvari.

— (Kranjsko veteransko društvo) v Ljubljani pod pokroviteljstvom Nj. Veličanstva cesarja imenovalo je častnim članom društva gosp. deželnega predsednika Winklerja, deželnega glavarja grofa Thurna, župana ljubljanskega gosp. Grassellija, načelnika na južnem kolodvoru g. Habitha in profesorja na realki v Ljubljani gosp. Senekoviča. Vsem tem častnim članom uročile so posebne deputacije zadnje dni krasno izdelane častne diplome in bili so zastopniki veteranov povsod jako prijazno vzprijeti.

— (Pri volitvi v okrajni zastop Celjski) propali so v velikem posestvu Slovenci. No, po volilnem redu tudi ni bilo skoro drugače pričakovati. Nadejamo se pa in za trdno pričakujemo, da v ostalih dveh razredih nadvladajo narodnjaki. Kri ni voda!

— (Odbor pevcev) vabi vse p. n. člane k rednej pevskej vaji in občenemu zboru, ki bodeta jutri ob 8. zvečer provizorično zopet v Čitalnici.

— (Gg. odborniki „Sokola“) vabijo se najuljudneje v sejo danes petek dne 9. t. m. zvečer ob 8. uri v Čitalnico I. nadstropje. — V obravnavanje priti imajo važne društvene zadeve in je vsled tega želeti, da se je gg. odborniki izvolijo polnoštevilno udeležiti.

— (Tajnikom kranjske hranilnice) imenovan je dr. Maks pl. Wurzbach.

— (Preskušnje o učiteljskej sposobnosti) za ljudske in meščanske šole vršile se bodo pred ljubljansko izpraševalno komisijo počenši od 16. dne aprila t. l. Kandidati in kandidatkinje, ki se hote podvreči temu izpitu, naj se pri c. kr. izpraševalnej komisiji oglase do 9. dne aprila t. l. Na poznejše prošnje se ne bode oziralo. Prosilci, ki so pravočasno uložili prošnjo, a neso dobili rešitve, naj pridejo 16. aprila v učiteljsko izobraževališče v Ljubljani v licealnem postopji, kjer se prične ob 8. uri s pismenim izpitom. Predsednik izpraševalne komisije je c. kr. nadzornik ljudskih šol R. Pirker.

— (Včerajšnji mesečni živinski somenj) bil je jako dobro obiskan. Goveje živine prignalo se je nad 300 glav. Cene bile so visoke, kajti kmet kupoval je živino za obdelovanje polja. Pa tudi tujih kupcev iz Trsta, Gorice in Pulja je bilo obilo in ti so nakupili kakih 150, ljubljanski mesarji kakih 50 glav, a vendar ne toliko kakor bi bi radi, da je bilo lepe živine. Tuji kupci iz Trsta so že zadnji ponedeljek v Litiji pokupili vso dobro živino in jako dobro plačevali. Par lepih volov je včeraj veljalo 350 do 360 goldinarjev. Konj bilo je kakih 300 in so laški in koroški kupci jako mnogo kupili in dobro plačali. Najlepši par konj, ki so prišli s Pečuha in katere je od tam pripeljal g. Bavdek, kupil je (pa ne na somnji) g. Perdan baje za 800 gld., a to zares lepo dvojico takoj dalje prodal nekemu Italijanu.

— (Sporod porotnih obravnjav) v tem zasedanju razen tistih, katere smo že priobčili, je naslednji: 14. t. m.: Šober France, hudodelstvo tatvine; predsednik g. L. Rauniher; 20. t. m.: Korbar France, Windischer Alois in Žebre Jakob, hudodelstvo goljufije, tatvine in obrekovanja; predsednik pl. Zhuber, zagovornik Žebreta (šišenskega učitelja)

je dr. Mosche; 21. t. m. dopoludne; Iglie Marija, umor; predsednik Kapretz; 21. t. m. popoldne: Kokalj Peter, uboj; predsednik Kapretz. S to obravnavo je konec porotnemu zasedanju.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 6. t. m. popoldne zatožen je bil 18letni bivši krojaški pomočnik, pozneje natak, France Čenčur, doma iz Planine, hudodelstva tatvine. Zatoženi bil je že v Trstu od deželne sodnije kaznovan zaradi hudodelstva tatvine in obsojen na osemnajst mesecev teške ječe. Čenčur je nezakonsk, v Trstu rojen otrok, in našel je poslan v nemške Radeče na Kranjsko jako slabo odgojo, ni hodil nikdar v nobeno šolo, ne zna ne pisati ne brati, o veronauku nema niti pojma, dasi zna dobro nemški. Zatoženec je sploh jako propadla oseba, katera ad oculos dokazuje, da z znanjem blažene nemščine tudi še ni vse doseženo in rešeno. Dne 7. novembra l. l. splazil se je bil zatoženi po noči v stanovanje poslov, v gostilni „zum Tiroler“ na Reki (Fiume) službojočih, v prvo nadstropje in se tam skrivil pod posteljo jednega natak. Tam je, poznajoč običaje, ker je bil v gostilni prej služil, pozneje pa zaradi nepoštenosti spoden bil, čakal, da pridejo natakari spat, kar se je ob dveh po polnoči zgodilo. Natakari, trudni od dela, kmalu zasmrčijo, in sedaj se je pričela Čenčurjeva žetev. Zleze izpod postelje in prvi napad veljal je listnici glavnega natak, shranjeni v suknji, v kateri je bilo 127 gld. bankovcev, zraven tega pa 4 gold. 92 kr. drobiža, kar si je vse prisvojil, vrhu tega še srebrno uro z verižico, in uro in verižico družega natak. Vse to je tiho pobral Čenčur, pobral pa tudi ključe in zaprl vse posle v njih stanovanjih, vrhu tega pa še odnesel ključe do prostorov v gostilnici. Zjutraj je bila se ve da jako fatalna situacija, a vendar je kmalu ključar rešil nepravilno zaprte iz zavora. Čenčur pa jo je mahal z Reke per pedes apostolorum do sv. Petra na Krasu. Tam ga je pozdravila nepričakovana deputacija c. kr. žandarjev in ga takoj povabila, da obišče bližnjo c. kr. sodnijo, od koder je bil odpeljan na ljubljanski Žabjak. Denarja je bil zapravil doslej samo 3 gld. Pri današnji obravnavi svoje dejanje odkritosrčno obstoji. Ko so porotniki že izjavili, da je zatoženi Čenčur kriv, vpraša ga g. prvosednik pl. Zhuber, hoče li prositi za milostno sodbo. Čenčur pa se odreže, se ve da nemški, tako: „Kaj bodo taki ljudje prosili, kakršni smo mi. Takim se odmeri po potrebi 10, 15 ali dvajset na zadnico, in stvar je opravljena. Če pridemo v zapor, dosti slabši spet vun pridemo!“ Dr. Moše kot zagovornik naglašja zanemareno odgojo svojega klienta in upa, da bode sodišče sodilo milo. Sodišče obsodi Čenčurja na dve leti teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom.

— (Milica polka française) v spomin 125letnice Vodnikovega rojstva, uglasbil Viktor Parma, katere oceno smo že priobčili, prišla je na svitlo v prav mičneji obliki in se dobiva za 40 kr. pri g. Giontini-ji v Ljubljani, ki jo je založil. Kdor se zauima za prijetno salonsko in vrhu tega narodno glasbo, naj seže po tej preprijetnej skladbi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. marca. O srednjih šolah in o resoluciji Tonklija izjavil je minister Konrad, da resolucije ne more resno smatrati, kajti kar je v Kranskej možno, po drugod ni izvedljivo. Živahni ugovori na desnici. Moro hoče, naj bode Koroška izvzeta. Coronini zahteva italijanske razrede v Gorici, Vitezić hrvatske v Pazinu. Tonkli polemizuje proti vsem ugovorom in utemelji obširno svojo resolucijo. Wurmbrand nasproti. Vošnjak zavrne Wurmbrandove ugovore in izjavi, da bodo Slovenci, ako vlada njih opravičenih želj neče resno jemati v ozir, svoje stališče vladi nasproti po tem uravnali in da ne bodo dovolili nobenega obremenjenja naroda več. Po predlogu referenta Jirečka izročje se resolucije Tonklija, Vitezića in Coroninija budgetnemu odseku.

Kranjska hranilnica.

Pretekli četrtek imeli so člani kranjske hranilnice redni občni zbor. Ravnateljstvo objavilo je rezultate sklepa računov za l. 1882, kateri so jako ugodni, kajti pomnožilo se je oskrbovano premoženje za 1,114.437 gld. 3 kr., ter iznaša koncem l. 1882 17,799.021 gld. 47 kr.

Leta 1882 izposodilo se je na realna posestva 804.239 gld.

Prošenj za posojila uloženih je bilo 408; dovoljenih je bilo 374 posojil, odbitih 34 prošenj.

V zastavnici zastavljenih je bilo 23.606 predmetov za 100.777 gld., rešenih 22.539 za 99.689 gld. Zastavnica je tudi minulo leto imela izgube 3077 gld. 48 kr., katero hranilnica iz rezervnega zaklada plača.

Kreditno društvo, katero podpira kupčijo in obrtnijo, imelo je mnogo udeležbe; dobiček iznaša 1443 gld. 52 kr.

Do sedaj je hranilnica stavila v bilance vrednost državnih in drugih dolžnih pisem mnogo pod dnevnim kursom, a ravnateljstvo je sklenilo, da se odslej ta dolžna pisma izkažejo v bilancah s kurzno vrednostjo od zadnjega decembra vsakega leta, in da se za kurzne diference ustanovi specialni rezervni zaklad.

Za ustanovljenje tega zaklada porabi se čisti dohodek leta 1882 in kurzni dobiček državnih in drugih dolžnih pisem. Znesek tega zaklada določil se bode vsako leto pri računskem sklepu.

Specialni rezervni zaklad tedaj znaša 228.127 gold. 8 kr. in sicer ustanovljen iz čistega dohodka preteklega leta . . . . . 158.390 gld. 25 kr. in iz kurznega dobička . . . . . 69.736 „ 83 „ rezervni zaklad koncem leta

1881 znašal je . . . . . 1.423.011 „ 38 „ skupni rezervni zaklad koncem l. 1882 tedaj znaša 1.651.138 gld. 46 kr.

Hranilnično društvo dovolilo je, da se izplača v občno koristne in dobrodejne namene:

Zavodu za siromake 2350 gld. — Za razdelitev otročje obleke o Božiči v Čitalnici 200 gld. — Za revne gimnazijce: v Ljubljani 200 gld., v Kranji 50 gld., v Kočevji 100 gld., v Rudolfovem 100 gld.; — za revne dijake: na ljubljanski realki 200 gld., na učiteljskem izobraževališči v Ljubljani 100 gld., na 1. mestni ljudski šoli 150 gld., na 2. mestni ljudski šoli 250 gld.; — Narodni šoli 200 gld.; — za učila revnim deklinam na nunskej šoli v Ljubljani 200 gld., in za učila revnim deklinam na nunskej šoli v Škofji Loki 100 gld.; — v podporo revne mladeži na deškeji ljudskeji šoli v Rudolfovem 100 gld., in na dekliškeji ljudskeji šoli v Rudolfovem 50 gld.; — v podporo: revnih učencev na podkovojskej šoli 100 gld.; revnih učenk na tukajšnjeji dekliškeji šoli 100 gld.; revnih kandidatk in učenk na izobraževališči za učiteljice 100 gld.; učenk na dekliškeji šoli v Kočevji 50 gld.; v podporo kranjskih učencev, ki obiskujejo gornje razrede meščanske šole v Krškem 50 gld.; za učence šole na barji 50 gld.; — za nakup pisalnega in risalnega orodja obrtniškim vajencem, ki obiskujejo obrtno pripravnico na 1. in 2. mestni deški šoli 100 gld.; — Glasbeni Matici 50 gld.; bolniškemu podpornemu društvu 100 gld.; prostovoljni požarni brambi 500 gld.; Elizabetni otroški bolnici 200 gld.; v podporo iz civilne bolnice odpuščenih bolnikov 200 gld.; za revneje kranjske vseučiliščenike v Gradci (Freitisch) 100 gld.; za blagajnico bolnih in onemoglih delavcev 100 gld.; podpornemu društvu tiskarjev in litografov 50 gld.; delavskemu izobraževalnemu društvu 50 gld.; društvu katoliških pomagačev 50 gld.; Vincencijevemu društvu: za hiralnico 200 gld., za deški asyl 200, za deško sirotišnico 300, za pohišstvo in opravo postelj v deškeji sirotišnici 300, dekliški sirotišnici 200 gl.; Vincencijevi konferenci 100 gl.; društvu kranjskih zdravnikov kot donesek k Löschnereji ustanovi za udove in sirote 200 gl.; kranjskemu muzeju za nadaljevanje predzgodovinskih izkopavanj 200 gl.; Čebelarskemu društvu 50 gld.; hranilnemu in posojilnemu društvu v Ljubljani 200 gld.; ribiškemu društvu 50 gld.; predstojništvu frančiškanske cerkve za cerkvene namene 300 gld.; za nadaljevanje

Šumi-jevega „Archiv für Heimatkunde“ 50 gld.; patriotičnim pomočnim društvom itd. 300, 300 in 200 gld.; dež. gledališču v Ljubljani 450 gld.; za strokovno šolo za leseno obrtnižo v Kočevji 500 gl.; filharmoničnemu društvu 800 gld.; protestantovske šoli 350 gld. itd. vkupe 13590 gld.

Opravilno občevanje je bilo minulo leto v vsih delih živabno.

Denarni promet je znašal 20,166.928 gold. z 90.960 strankami.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm.
5. marca	7. zjutraj	744.05 mm.	- 1.0° C	z. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	741.0 mm.	+ 5.6° C	z. vzh.	jas.	
	9. zvečer	739.40 mm.	- 0.6° C	z. vzh.	d. jas.	snega.
6. marca	7. zjutraj	730.26 mm.	- 6.2° C	z. vzh.	d. jas.	0.20 mm.
	2. pop.	722.86 mm.	+ 6.0° C	m. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	723.31 mm.	+ 1.8° C	sl. zah.	obl.	snega.
7. marca	7. zjutraj	720.78 mm.	- 2.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	719.99 mm.	+ 3.2° C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	721.18 mm.	- 1.0° C	z. vzh.	obl.	snega.
8. marca	7. zjutraj	720.93 mm.	- 3.0° C	m. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	722.49 mm.	+ 1.6° C	m. vzh.	obl.	
	9. zvečer	726.14 mm.	- 4.0° C	sl. vzh.	jas.	snega.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je večinoma povsod pal ter stal globoko pod normalom; razdelitev je bila nejednakomerna; razloček mej maksimumom in minimumom precej znaten. Vetrovi so bili še močnejši kot poprej; glede smeri so pa ostali nespremenjeni; vladali so skoro izključivo vzhodni vetrovi. Temperatura je precej močno, posebno zjutraj, pala, ter bila vsled tega podnormalna; razloček mej maksimumom in minimumom vsled tega precej ekstremen. Nebo je bilo zadnje dni precej spremenljivo; vreme vključno zelo nizkemu stanju barometrovemu ne primerno neugodno, nikoli deževno, le sem pa tja malo sneženo.

Dunajska borza

dné 9. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	20	kr.
Srebrna renta	78	45	
Zlata renta	97	55	
5% marcna renta	92	90	
Akcije narodne banke	830	—	
Kreditne akcije	308	30	
London	119	85	
Srebro	—	—	
Napol.	9	49 1/2	
C. kr. cekini.	5	64	
Nemške marke	58	55	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	118	
Državne srečke iz l. 1864.	100	167	
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	—	97	
Ogrska zlata renta 6%	—	120	
" " " " 4%	—	88	
" " " " 5%	—	86	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	103	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	99	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	104	
Kreditne srečke	—	170	
Rudolfove srečke	10	20	
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	224	

Pomada, vsled katere lasje rasto.

(Po prof. dr. Pytha.)

Shranite to naznanilo, ker se le redko obavi.

Pojasnilo: Mnogo tisočij vzletno prehlajenih sredstev za lasje je razširjenih v trgovini, da kupec oziroma potreben, skoro več ne vé, katero bi kupil in tako, malo da ne izgubi zaupanja do vseh teh sredstev. Kar se tiče slednjega, moram mu popolnem pritrditi, kajti bilo bi to vodo v Savo nositi, ko bi kakega plešca podobno vablivo naznanilo zapeljalo, tako drago čudesno sredstvo za lasje sam poskusiti (kar se čestokrat zgodi) in si domišljevati, s tako mažo že pred mnogimi leti z lasno koreninico brez-sledno izpale lasje zopet pričarati.

Kakor ne more izkorenineno drevo roditi sadu, jednako tudi iz lasnega temena, kojemu so izpale lasne koreninice, ne morejo rasti zopet lasje.

Nasprotno pa ni nemogoče, vsled umne rabe kakega pomočnega sredstva za lasje ubraniti, da slednji ne izpadajo, ampak tudi rasti las tako ojačiti, da se zopet pojavijo v prejšnji jakosti in rasti, če le trohica las še tiči na glavi.

Ta učinek ima tedaj prof. dr. Pytha-jeva pomada za rast las, najboljše sredstvo, zaprečiti izpadanje las in ojačiti temen, ob jednem lasem podeli lep lesk, ohrani je še v poznej starosti in rabi gotovim uspehom tisočerin.

Za daljšo dobo je cena 1 lončku 60 kr., a se prava dobiva le v

„samorogovej“ lekarni Jul. pl. Trnkóczy-ja, v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (37—4)

Zahvala

presrečna slednjemu sorodniku, slednjemu prijatelju in znancu, ki nam je za časa bolezni, ob smrti in pri pogrebu naše mile, nenadomestljive matere izrazil svoje milovalno sočutje o neizmernej izgubi bodi z besedo, bodi s pismom! Posebe še izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo p. n. prečestitemu g. dekanu Hofstetter-ju za tolažilno, preganjivo nagrobico, gg. pevcem za poveljevalno petje, obilim p. n. darovateljem za dragocene vence in sploh vsem, vsem sto in stoterim spremljevalcem vseh stanov od blizu in daleč za zadnjo pot na mirodvor! (140—1)

V Postojini, dné 6. marca 1883.

Zapuščena rodbina Lavrenčič-eva.

Št. 1921.

(115—2)

Oznanilo.

Majnika meseca letos se bodo vsi lovi v tukajšnjem okraji po javnej dražbi na pet let v najem dali in sicer:

Lovi vipavskega sodnijskega okraja dné 9. senožeskega 17. postojinskega 19. in bistriškega 23. maja t. l., vsakokrat ob 10. uri dopoldne na sedežu okrajne sodnije.

K tem dražbam se vabijo prijatelji lova.

C. kr. okr. glavarstvo v Postojini, dné 20. februarja 1883.

Umri so v Ljubljani:

5. marca: Lavreta pl. Garzaroli, uradni-kova udova, 77 let, Gradskiške ulice št. 22, za marazmom.
7. marca: Bernard Šerik, delavec, 63 let, Florjanske ulice št. 15, za plućnim emphyzom.
4. marca: Leopold Meječ, dinar, 40 let, za plućno tuberkulozo.

V deželnej bolnici:

8. marca:
Pri Stenu: Sire iz Reke. — Del Sante iz Trsta. — Basch iz Prage. — Krupkar iz Hanovra.
Pri Malči: Weiss iz Kanize. — Stalzer iz Kočevja. — Hummer iz Kanize. — Semmen z Dunaja.
Pri bavarskem dvoru: Zore iz Celovca. — Dolner iz Budapešte. — Spacapan iz Gorice.

V zalogi Ivana Giontinija v Ljubljani je ravno kar izšla (145—1)

Milica Polka (française),

v spomin 125 letnice Vodnikovega rojstva

uglasbil Victor Parma.

Cena 40 krajo., s pošto 42 krajo.

Pri naročbi šesterih izvodov se jeden navrže.

Reelna razprodaja.

Zaradi preselitve iz svoje dosedanje prodajalnice sem primoran v času od 1. do 20. marca po jako znižanih cenah razprodajati svoje bogato založeno blago, obstoječe

v papirnih izdelkih, albumih, mapah, muzikalijah, galanterijskem blagu, kupčijskih knjigah in noticah, spisih za mladino, slikanih in molitvenih knjigah, pisalnem orodju za pisarne in šolo, slikah z oljnim tiskom, fotografijah, črnilah itd. itd. (121—7)

Karol Till v Ljubljani, poleg Hradecky-jevega mostu.

Vaše blagorodje!

Moj 85letni oča болоval je nekaj let sem na zapeki, spojeni z neznosnimi bolečinami in na zlatej žili. Uporabljal je mnoga sredstva, katera so mu nasvetovali zdravniki, pa vse brez uspeha. Slučajno čital sem o Vašem, dr. Rosovem zdravilnem balzamu, naročil si dve steklenici in po njih uporabi postal je moj oča zopet zdrav; popravil se je toliko, da sedaj mirno spava, dočim mu prej ni dalo dlje spati, nego jedno samo urico. Blagoslavljam Vas tedaj v imenu svojega priletnega očeta.

S spoštovanjem

Fran Janak,

agent kneza Schwarzenberg-a.

Temešvar (na Ogrskem), 10. septembra 1876.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravlja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprjeni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešne pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napietju, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr-snega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vlj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkóczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranji: K. Šavnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Ogleji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrskeji imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajejo ženske prsi trde, kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črni tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline, bezgavke, izrastke, morsko kost.

Vsak prisad, otekline, ukoščenje, napihnenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa pričelo uže gnojiti, ule izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V škaticah po 25 in 35 kr. (144—1)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.